

ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ.

«Ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, ὁ Ἑλισάβετ βλαστός
προελήλυθεν• ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δέ Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος,
ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐφραίνονται τὰ οὐράνια καὶ ἀγάλλονται τὰ ἐπίγεια ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ καιροῦ τῆς
Θεοφανείας. Συνευφραίνεται καὶ συναγάλλεται ἡ ἀγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων
Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ
Κοινοβιάρχου, τοῦ διὰ Πνεύματος Ἁγίου γεννηθέντος ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ θείου
Βαπτίσματος. Οὗτος, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός, γέγονεν ἐρημοπολίτης ἐπόμενος καὶ
μιμούμενος τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

Καὶ ὧντως ἀνεδείχθη μιμητὴς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Ὁσιος Θεοδόσιος, διότι ἐδέχθη
τὴν ἀκαταμάχητον Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ βοηθείᾳ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ
Ὁποίου κατέβαλε τούς ζοφεροὺς πειρασμούς τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε
νά πειράξῃ τὸν ἴδιον τὸν Ἰησοῦν, ὅταν Οὗτος «ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ
ἦγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εἶπεν Αὐτῷ ὁ διάβολος• Εἰ Υἱός εἶ
τοῦ Θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς
αὐτόν λέγων: Γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντί
ρήματι Θεοῦ», (Λουκ. 4, 1-3).

Ἑρμηνεύων τούς εὐαγγελικοὺς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας
παρατηρεῖ: «Ἐνταῦθα μοι βλέπε τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν, ὡς ἐν ἀπαρχῇ τῷ Χριστῷ,
τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι κατακεχρισμένην καὶ ταῖς ἀνωτάτῳ τιμαῖς
ἐστεφανωμένην...ὁ ἐν ἡμῖν πρωτότοκος, ὅτε γέγονεν ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς...δέχεται
πρῶτος τὸ Πνεῦμα, καίτοι τοῦ Πνεύματος δοτὴρ ὑπάρχων αὐτός, ἵνα καὶ εἰς ἡμᾶς
ἔρχεται δι' αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα καὶ τῆς πρὸς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κοινωνίας ἡ
χάρις...καὶ τὴν ἡμῶν πτωχείαν εἰς ἑαυτὸν μεταθεὶς ἀγιάζεται μεθ' ἡμῶν, καίτοι
τὴν κτίσιν ἅπασαν ἀγιάζων αὐτός... ἐν ὁμοίῳ τῇ πρὸς ἡμᾶς γενόμενος κατὰ πᾶν
ὀτιοῦν δίχα μόνῃς ἀμαρτίας».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοὶ μου, ὁ Ἅγιος Θεοδόσιος ἀκούων εἰς τὸ μετὰ τὸ ἐν
Ἰορδάνῃ βάπτισμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀρξάμενον κήρυγμα Αὐτοῦ:
«Μετανοεῖτε• ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν», (Ματ. 4,17), ἔρχεται ὡς
ἄλλος Ἰωάννης Βαπτιστής εἰς τὸν ἔρημον τοῦτον τόπον, ὅπου θά ἐγκαταστήσῃ τὸ
πνευματικόν ἐργαστήριον διὰ τὴν ἄνοδον αὐτοῦ καὶ τῶν συνασκητῶν αὐτοῦ εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. «Κατέλιπες τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὅσιε», ψάλλει ὁ
ὕμνωδός, «τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν τοῦ Δεσπότου ἐκμιμησάμενος ἐπὶ τοῦ
Ἰορδάνου, Θεοδόσιε. Καὶ τοῦ κλίναντος κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος Χριστοῦ
τὸ ὑπήκοον καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης
πύργον ἄσειστον».

Εἰς αὐτόν ἀκριβῶς τόν ἄσειστον πύργον τῶν ἀρετῶν, δηλονότι τήν σωτηριώδη κλίμακα τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀνηνέχθη (ἀνῆλθεν) καί ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος, προετοιμαζόμενος οὕτω διά τήν μετάβασίν του ἐκ τῆς φθαρτῆς ἐπιγείου ταύτης πόλεως εἰς τήν ἀφθαρτον καί οὐράνιον πόλιν, κατά τήν διδασκαλίαν τοῦ Μεγάλου Παύλου: «Οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13, 1-4).

Διά τῆς τοῦ βαπτίσματός μας συντάξεως τῷ Χριστῷ καί τῷ σώματι Αὐτοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς οὐδέν ἄλλον ἀποσκοποῦμεν εἰ μή μόνον τήν ἐπιζήτησιν τῆς μελλούσης οὐρανίου πόλεως. Λέγομεν δέ τοῦτο διότι τό βάπτισμα εἶναι τό πλήρωμα πάσης δικαιοσύνης. «Καί βαπτισθεῖς ὁ Χριστός, πᾶσαν μέν τήν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε• πᾶσαν δέ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθύς ἀνέβη ἀπό τοῦ ὕδατος καί τόν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καί ἀναπλάσας, οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἔχαρίσατο», διδάσκει ὁ Συναξαριστής τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι δέ τό βάπτισμα πλήρωμα πάσης δικαιοσύνης, διότι τό ἀπολυτρωτικόν τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον ἐπληρώθη διά τοῦ αἵματος καί τοῦ ὕδατος τοῦ ἐξελθόντος ἐκ τῆς ἐν τῷ σταυρῷ κεντηθείσης πλευρᾶς τοῦ ἀχράντου Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Κῆρυξ καί διδάσκαλος τῆς θεολογίας τοῦ θείου Μυστηρίου τούτου ἐγένετο ὁ πολιστής τῆς ἐρήμου καί εἰσηγητής τοῦ κοινοβιακοῦ τῶν μοναστῶν συστήματος πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος, ὡς ὑμνολογικῶς λέγει περί αὐτοῦ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας: «Τῶν σῶν μεμνημένοι διδασκάλων, Θεοδόσιε, ἐν δυσί ταῖς οὐσίαις Χριστόν κηρύττομεν, δύω τάς θελήσεις εἰδότες τάς φυσικάς καί τάς ἐνεργείας καί τά αὐτεξούσια ἐν θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί».

Ὁ σήμερον τιμώμενος ἐν τῷ τόπῳ τῆς μοναστικῆς κοινοβιακῆς πολιτείας τοῦ Ὁσίου Θεοδόσιου δέν ὑπῆρξε μόνον ὁ καθηγητής τῆς ἐρήμου, ἀλλά καί ὁ καθηγητής τῆς ὑγιαινούσης καί σωζούσης πίστεως τῶν Ὁρθόδοξως φρονούντων περί τῆς ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ προσκυνήσεως τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο ἀπέδειξε τοῖς πᾶσι ὁ Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Θεοδόσιος διά τῆς ἐν πράξει καί θεωρίᾳ ἐξασκήσεως τῆς εἰς τόν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσαντα Θεόν Λόγον καί Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, πίστεως τῶν Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν μεγάλων συνασκητῶν τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ.

Αὐτήν τήν πίστιν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων καί πνευματοφόρων πατέρων, τῶν μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ὁσίων τῆς ἐρήμου καθηγητῶν κηρύττει καί ὁμολογεῖ ἡ ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔχουσα ὡς ἐχέγγυα αὐτῆς τήν ἐκ τῶν ἁγίων καί ἀφθάρτων λειψάνων ἐκπηγάζουσαν ἱαματικήν καί θεραπευτικήν ἐνέργειαν καί τήν δύναμιν τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἴκετεύσωμεν τόν ἅγιον Πατέρα ἡμῶν Θεοδόσιον καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ἐγκρατεία καί πόνοις καί προσευχαῖς τήν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς γέγονας συμμέτοχος τῶν ὁσίων, ἀοίδιμε• καί τῶν θαυμάτων ὄντως χαρίσματα ἔλαβες τοῦ ἰᾶσθαι τάς νόσους τῶν πίστει τιμώντων σε• ὅθεν καί δαιμόνων ἀπελαύνων τά πλήθη παρέχεις ἰάματα τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν ἁγίαν μνήμην σου».

Ἀμήν.